

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Η φράση «Σταμάτα να προσποιείσαι ότι είσαι κάποια ενώ είσαι ένα τίποτα» αποτελεί εκφοβισμό γιατί δεν κρίνει μια συγκεκριμένη συμπεριφορά αλλά ακυρώνει ολοκληρωτικά την αξία και την ταυτότητα του ατόμου, με στόχο την ταπείνωση και τον εξευτελισμό του. Χρησιμοποιεί απόλυτη και επιθετική γλώσσα που δεν αφήνει περιθώριο διαλόγου ή άμυνας, ενώ σε πλαίσιο social media λειτουργεί ως δημόσια διαπόμπευση, δημιουργώντας ανισορροπία δύναμης και προκαλώντας στο θύμα αρνητικά συναισθήματα, όπως ντροπή, φόβο και χαμηλή αυτοεκτίμηση.

Πρόκειται για εκφοβισμό μέσω κοινωνικού αποκλεισμού γιατί το άτομο προσπαθεί επανειλημμένα να συμμετάσχει στη συνομιλία και να ενταχθεί στην ομάδα, αλλά αγνοείται συστηματικά ενώ οι υπόλοιποι συνεχίζουν να επικοινωνούν κανονικά μεταξύ τους, σαν να μην υπάρχει. Αυτή η σιωπηρή απόρριψη δεν είναι ουδέτερη, δημιουργεί ανισορροπία δύναμης, προκαλεί αίσθημα αορατότητας, ντροπής και απόρριψης, και λειτουργεί ως μορφή ψυχολογικής πίεσης που υπονομεύει την αυτοεκτίμηση και τη θέση του ατόμου μέσα στην ομάδα, κάτι που αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό του εκφοβισμού.

Όταν λες ότι είσαι καλά
αλλά όλοι ξέρουν ότι δεν
σε θέλουν στην παρέα.

Η φωτογραφία αυτή θεωρείται εκφοβισμός γιατί δείχνει κοινωνικό αποκλεισμό ενός ατόμου από την ομάδα. Ο έφηβος που στέκεται μπροστά εμφανίζεται απομονωμένος, με στενάχωρο βλέμμα και αμήχανη στάση, ενώ η υπόλοιπη ομάδα φαίνεται χαρούμενη και δεμένη στο βάθος. Αυτή η αντίθεση υποδηλώνει ότι ο ίδιος δεν συμμετέχει στην κοινωνική αλληλεπίδραση και γίνεται αντικείμενο αντικειμενοποίησης ή χλευασμού, ακόμα κι αν η εικόνα φαινομενικά είναι «αθώα». Ο κοινωνικός αποκλεισμός, ακόμα και χωρίς άμεσες προσβολές, δημιουργεί ψυχολογική πίεση, αίσθημα ντροπής, απομόνωσης και μειώνει την αυτοεκτίμηση, γι' αυτό αποτελεί μορφή εκφοβισμού (bullying).

* Η φωτογραφία είναι προϊόν τεχνητής νοημοσύνης.

Δεν ξέρω γιατί φοράει
αυτά τα παπούτσια...
Νομίζει ότι είναι ωραία;

Αυτό θεωρείται εκφοβισμός γιατί το άτομο στοχοποιείται μέσω χλευασμού και υποτίμησης της εμφάνισής του, ακόμα κι αν δεν αναφέρεται το όνομά του. Ο σχολιασμός γίνεται δημόσια ή ημι-δημόσια, δημιουργώντας αίσθημα ντροπής, κοινωνικής πίεσης και απομόνωσης, ενώ οι φίλοι ή συμμαθητές καταλαβαίνουν ποιον αφορά ακόμα κι αν δεν φαίνεται το πρόσωπο. Η επαναλαμβανόμενη ή σαρκαστική αναφορά στα προσωπικά χαρακτηριστικά του ατόμου μειώνει την αυτοεκτίμηση και δημιουργεί ψυχολογική πίεση, κάτι που αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό του εκφοβισμού.